

Но радостта му не била за дълго; господарът му стоялъ само нѣколко минути. Слѣдъ това той оставилъ вѣрното животно за цѣли три години.

Прѣзъ това дълго врѣме вълкътъ не го забравилъ. Слѣдъ третѣ години тѣ пакъ се видѣли на сжщото мѣсто. Голѣма била горчивината му, когато и този пакъ щѣлъ да се раздѣли съ господаря си. Той толкова отслабналъ, та всички думали, че за дълго нѣма да се поправи.

Когато се издигналъ и поправилъ, не билъ вече както по-рано. Той станалъ зълъ и лошъ, никого не допускалъ при себе си, даже и обичния си пазачъ, който го хранилъ.

Когато посѣтителитѣ на зоологическата градина дохождали прѣдъ неговата клѣтка, тѣ го считали за дивъ вълкъ и не вѣрвали, че е билъ нѣкога питомень.

Вѣрни другари.

(Народна пѣсень).

Развила се
Бѣла лоза винена.
Не е било
Бѣла лоза винена,
А сж били
Двама вѣрни другари,
Що наедно
Бѣла книга учеха;
Що наедно
Черно слово пишеха.